

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

CORNER PRITCHARD AVE.
& MCGREGOR ST.

The Provincial
Library

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

PIK IV.

Ч. 88.

СУБОТА, 4. ЛИСТОПАДА 1922.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, NOVEMBER 4th, 1922

No. 88.

VOL. IV.

1917 — 7. ЛИСТОПАДА — 1922

ЖОВТНЕВИЙ ПЕРЕВОРОТ.

Вже в липні 1917 р. робітничі і жовнірські маси дружно виступили до боротьби за владу Світів. Але старі угодівські Світи стояли на сторожі буржуазної влади. Боротьба за владу Світів почалась за самі Світи. Але навіть, коли Світи зійшли всюди встановлені революційними масами і очищені від зрадників, самий вершок народжуючої ся Світської Росії, Всеросійський Центральний Виконавчий Комітет, був ще під проводом меншевиків і есерів. Його міг перевернути тільки новий зід. Але вороги робітничо-селянської диктатури, які стояли на чолі Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету, здійснювали диктатуру незначного угодівського гуртка. Так само, як і буржуазне тимчасове правління відтягло і саботажувало Установчі Збори, угодівський В.Ц.К. почав саботажувати скликане Другого Зіду Світів. Руховим центром всієї Світської Росії фактично став Петроградський Світ. Під його керівництвом почалась боротьба за Другий Зід Світів.

Після багатьох ухвалів і викрутків влада ся добитись від угодівського В.Ц.К. скликання Зіду на 25. жовтня, і не випадково сей день — день II. Зіду Світів, увійшов в історію, як день найбільшого в світі перевороту. Протягом 8 місяців після повалення царизму, засіда на його місці буржуазна влада втратила весь свій зміст. У всіх найпекучіших питаннях трудових мас, питаннях війни і мира, землі і воли, праці і капіталу вона не уміла, не могла відграничити ся від політики старого правління. А всі ті старі острі питання зробились в обставинах світової імперіалістичної різни питаннями життя і смерті для трудового народу. І російська революція, печана від упадку царизму, з коначною неминучістю веда до упадку влади буржуазії.

"Довкола нас була порожнеча і, всередині нас порожнеча", писав один з членів останнього коаліційного правління, Малиновський, про свої останні міністерські дні, і дійсно, тимчасове правління до часу жовтневого перевороту було вже порожнім місцем.

Остаточне позбавлення влади тимчасового правління почалось з його спроби розоружити головний центр революції, червоний Петроград. Під претекстом оборони столиці почалась перегрупувка військ. Але реакційним невдачникам вже ніхто не вірив. Було очевидно, що хочуть вивести революційні частини і замінити їх козаками, юнкрами і іншими "надійними" частями. "Керенщина" підготувала нову "корніловщину". Але було вже запізно. Жовнірська секція Петроградського Світу вибрала воєнно-революційний комітет для перевірки "воєнних" планів генерального штабу. Комітет звязав себе за посередництвом спеціальних комісарів зі всіма частями гарнізону, який таким робом опинив ся в руках Петроградського Світу. Приказ генерального штабу зівстав скасований.

Так випала з рук правління найголовніша часть державної машини. Правління відразу було розоружене.

В той час, як правління в Петрограді сиділо вже в подоні революції, до Петроградського Світу наспівали делегати з воєнних окопів і від селян. Армія і селянство, остаточно розчарувавшись в "керенщині", жадали від Світу прямої і ясної відповіді на свої питання: Що-ж дальше? Де вихід? Коли вже ви возьмете владу в свої руки?

І революційні маси і злочинні буржуазії пхали революцію до одинокого неминучого виходу: до оружного повстання, до захоплення всієї державної машини. І повстання почалось.

Його підготуване, його організація переводились отверто, на очах безсильної контрреволюції.

В історичну ніч з 24. на 25. жовтня (після старого стилю) всі найголовніші пункти в Петрограді, залізничні станції, телефон, телеграф, Державний банк і ин. опинились в руках повстанців. Переворот виконував ся скоро, майже "без вистрілу".

О першій годині по полудні 25. жовтня Троцький заявив на зібранні Петроградського Світу, що правління Керенського більше не існує і що до вирішення Всеросійського Зіду Світів влада переходить в руки Воєнно-Революційного Комітету.

Віддавши без бою всі найголовніші позиції, реакція виявила щось подібне до оружного опору при обороні нею "порожнього місця", т. е. самого тимчасового правління.

Те правління, яке політично вже не існувало, сиділо в Зимовій Палаті під охороною юнкрів і жіночого батальону. Палата зістала окружена зі всіх сторін, з Неви були спрямовані на ню армія кружляка "Аврора" і Петропавловської кріпости. Ї оборона була безнадійна. Перед ранком палату взято атаком, і останнє коаліційне міністерство зістало арештоване.

А тимчасом засідав вже II. Всеросійський Зід Світів Його склад втіляв в собі досвід лютневої революції. Праві есери і меншевики опинились в незначній меншості. Із 676 делегатів їх було всего 51 осіб.

В числі завдань, які послідовно видвигала революція перед трудящими масами, перша була надмішанством, угодівським соціалізмом було останнім і найтяжчим завданням.

В процесі боротьби, шляхом наочних доказів, революція злучила маси єдиним могутнім кличем: "Вся влада Світам!"

Завзята боротьба проти світської влади послідовно за-



МИХАЙЛО І. КАЛІНІН,
председатель Всероссийского Центрального
Виконавчого Комітету.



Г. І. ПЕТРОВСЬКИЙ,
председатель Всеукраїнського Центрального
Виконавчого Комітету.

РЕПУБЛИКА СВИТІВ.

В великій, величезній, але темній країні, зазнавшій багатовікових страхів злої татарщини, рабської панщини і чорного царизму, в країні злиднів, безправства і насильства, вироста нечувана до того часу в світі червона цвітка Свободи...

Три роки кровавої війни в ім'я імперіалістичних інтересів антантського капіталу, а за нею три роки не менше жорстокої горожанської війни в обставинах зруйнованого транспорту, розбитого господарства, мертвих фабрик, порожніх заводів і безчисленних спроб протиділяння пролетарському ділу — ось що повинна була пережити Росія, щоби показати людству нову форму народоправства, на сей раз вже не ложного а правдивого, дійсного.

Весь світ розколов ся на два табори — ворогів і приятелів Росії, і если до приятелів Росії належать угнетені цілої земської кулі, багатіліоновий, але ще не пізнавшій своєї сили пролетаріят Заходу і Сходу, то вороги робітничого повстання, немогочисленні, але все ще сильні — є представники світового капіталу.

Сила їх надколосла. Їм є чого боятися, бо не могли не захитати ся під подумом російської революційної бурі їх парламентарні крамничі дрібноі і гуртові продавці працюючих. Не зуміють вони вдержатися при владі, не зуміють вдержати своїх багатств, заводів і банків, коли поруч з ними, за границю їх підгниваючого пановання, буде зміцнюватись Велика Світська Республіка Робітників і Селян.

А запорукою того, що вона буде зміцнюватись, служить великий принцип праці, вложенний в основу світського будівництва. Тільки працюючий — міський пролетаріят і селянин злидняк, тільки горожанин, не експлуатуючий чужої праці, користується всіма політичними правами в Світській Федерації. Через всю конституцію (основний закон) Світської Росії проходить одна думка — все для працюючих, все в ім'я працюючих. Фабрики і заводи, земля і копальні, банки і торговельні заведення, школи і музеї, матеріальні багатства і культурні цінности, — все є власністю працюючих, котрим дається широкі простір в свободній праці будувати нове, прегарне і радісне життя.

Вириваючи з рук буржуазії оруду угнетення робітників — капітал і передаючи землю селянству, світська конституція дає всі горожанські і політичні права бувшій до тепер рабині — жінчині. Всі угнетені — освободжені. Вони покинули управління країною. "Навіть кухарка повинна управляти державою" — ось що проголосили робітники і селяни в Світській Республіці Праці.

Світи робітників і селян — ось те чудо, яке витворила Жовтнева Революція. Близькі до трудових мас, складаючі ся виключно з їх представників, часто перевербировані і находячі ся під контролею виборців, гнучкі по своїй конструкції, легко приспособляючі ся до трудних і складних умовин небувало до того часу будівництва пролетарської держави, свободні від закулісових парламентарних інтриг і комбінацій — вони представляють нсвий взірць державности, яка витворює рівність для всіх, хто готовий віддати свою працю, своє знаня і свої спосібности загальній справі.

Організаційна сила світського апарату показала ся в тяжкі місяці, коли не окріпша, зі всіх сторін стиснена могутною ворожою коаліцією, молода пролетарська країна відбила, відкинула, роздавила і поналама а небухе контрреволюційні орди всіх кольорів і націй, одитих і обутих за золото світової біржі.

Світи — ось до чого йде світ. Се признають самі буржуазні ідеологи. Світ побудується після світського взірця. Слава почавшим!..



В ДЕНЬ П'ЯТОЇ РІЧНИЦІ ПРОЛТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ
В СОВ. РОСІЇ РОБІТНИКИ ЦІЛОГО СВИТА КЛИЧУТЬ:
ХАЙ ЖИВУТЬ РАДЯНСЬКІ РЕПУБЛИКИ!
ПРОЛТАРИ ВСІХ КРАІВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

ганяла книжників і фарисеїв соціалізму в табор реакції, неминучо лучила всіх ворогів революції в один нероздільний ланц — від царя до Церетелі, від Пуришкевича до Плеханова. Послідню нитку, котрою угодівці ще вязали себе з трудящими масами, вони перерізали власною рукою на II. Зіді Світів. Нерозлучні приятелі і союзники буржуаз-

ної влади підчас її пановання, угодівці рішили, що їм нема що робити в рядах зорганізованих трудящих мас після того, як буржуазію повалено. І вони виступили з II. Зіду Світів. В безсильній злобі вони зробили послідню спробу боротьби проти побідившої світської влади, спробу розбити повноправне представництво трудящих мас.

Своїм виступом зі зіду угодівці хотіли зробити послідню прислугу буржуазії. Вони проголосували, що державна влада не може існувати без буржуазії. Але досвід революції говорив що иншого. Сей досвід говорив буржуазії, що її панованє в послідні дні трималось тільки на угодівцях.

Працюючим масам той самий досвід революції доказав, що світська влада може дуже добре обійтись без угодівців.

Банкруцтво угодівства дало трудящим масам ще один незбитий доказ. Угодівці доклали всі зусилля, щоби диктатурі буржуазії надати форму "демократії". Зреформувавши ся світська влада відкинула разом з угодівством і їх політичне лицемірство. Роздавши диктатуру буржуазії, диктатуру незначної меншості експлуататорів, вона отверто проголосила диктатуру пролетаріяту, диктатуру величезної більшості трудящого народу.

Прямо з піднопа привела революція провідника російських робітників і селян Леніна на II. Всеросійський Зід Світів і поставила його на чолі вишого керівного органу, Світу Народних Комісарів.

Прямо з Зимової Палати відослала вона послідних міністрів буржуазно-угодівської коаліції в Петропавловську кріпость.

Загартовані в революційній боротьбі боєві організації трудящих мас, Світи Робітничих і Селянських Депутатів, прямо і безпосередньо перетворились з органів боротьби за владу в органи влади.